

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060202

DOM
2018-12-19
Stockholm

Mål nr
P 3379-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-03-16 i mål nr P 4261-17, se bilaga A

PARTER

Klagande AJ

Ombud: Jurist JL

Motpart

Samhällsbyggnadsnämnden i Borås kommun
Kungsgatan 55
501 80 Borås

SAKEN

Föreläggande avseende olovlig åtgärd på fastigheten XXX i Borås kommun

---

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom upphäver Mark- och miljööverdomstolen Samhällsbyggnadsnämndens i Borås kommun föreläggande den 20 april 2017, § SBN 2017-000100, ärendenummer BN 2015-000501.

2. Mark- och miljööverdomstolen avslår AJ yrkande om ersättning för rättegångskostnader.

Dok.Id 1458655

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AJ har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska upphäva nämndens beslut om rättelseföreläggande. Han har även yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Samhällsbyggnadsnämnden i Borås kommun har motsatt sig ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AJ har anfört i huvudsak följande:

De sju lägenheter som ärendet avser har hyrts ut i åtminstone 30 år. Han övertog ägandet av fastigheten 2003 och innan dess hyrde den tidigare ägaren ut dessa lägenheter. Att en hyresgäst ersätts med en annan kan inte betyda att ett nytt händelseförlopp skapas. Saken måste anses vara den olovliga åtgärden att uppbringa bostad i fabriksfastighet, inte hyresförhållandet mellan fastighetsägaren och en hyresgäst. Preskriptionstiden måste räknas från när det nuvarande faktiska användningssättet påbörjades. Eftersom användningen i form av inrättande av bostad i en fabrikslokal gjordes för över 30 år sedan är saken preskriberad.

År 2013 hyrde han ut fyra nybyggda lägenheter i fabriken. Han godtog att det var fråga om olovlig uthyrning av bostäder och vidtog rättelse. Detta mål handlar om sju andra lägenheter. Det har knappast gjorts sannolikt att det inte fanns boende i vissa lägenheter vid tidpunkten för inspektionen år 2013.

Han har till stöd för sitt överklagande hänvisat till tjänsteskrivelse från samhällsbyggnadsnämnden samt e-postkommunikation mellan Södra Älvsborgs Räddningstjänstförbund och stadsbyggnadsförvaltningen.

Nämnden har anfört i huvudsak följande:

Det fanns inte någon bosatt på fastigheten den 20 maj 2013. De bostäder som omfattas av föreläggandet har tillkommit tidigast den 21 maj 2013. De omfattas därför inte av

preskription. Den tjänsteanteckning som AJ hänvisar till är gjord efter en visuell inspektion av stängda dörrar. Det är svårt att av tjänsteanteckningen dra några egentliga slutsatser om boendet i de lokaler som AJ menar omfattades av preskription vid denna tidpunkt. Oavsett om boende som var preskriberat pågick vid utredningen år 2013, var detta boende avslutat vid beslut den 20 maj 2013 om att rättelse var utförd.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Utgångspunkter för prövningen och tillämpliga bestämmelser

Det är endast AJ som har överklagat mark- och miljödomstolens dom. Det som återstår för Mark- och miljööverdomstolen att pröva är därmed nämndens beslut att vid vite förelägga honom att inom tre månader från det att beslutet fått laga kraft upphöra med allt boende på fastigheten XXX.

I målet är det ostridigt att användningen av byggnaden på fastigheten har ändrats genom att den i vart fall delvis tagits i anspråk för bostadsändamål i stället för industriändamål. En sådan ändring kräver bygglov och startbesked, vilket saknas i detta fall. Frågan är dock om nämnden kan ingripa mot det olovliga ianspråktagandet med hänsyn till bestämmelsen om preskription i 11 kap. 20 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL.

Av bestämmelsens första och andra stycke framgår att om det på en fastighet eller i fråga om ett byggnadsverk har vidtagits en åtgärd i strid mot PBL får byggnadsnämnden förelägga den som äger fastigheten eller byggnadsverket att vidta rättelse inom en viss tid (rättelseföreläggande). Byggnadsnämnden får inte besluta om ett föreläggande om det har förflutit mer än tio år från överträdelsen.

När börjar preskriptionstiden löpa?

I förarbetena till 10 kap. 27 § plan- och bygglagen (1987:10), ÄPBL, som motsvaras av 11 kap. 20 § första och andra stycket PBL, anges att remissinstanserna haft olika uppfattning i frågan om när preskriptionstiden börjar löpa vid olovligt ianspråktagande

av en byggnad eller del av en byggnad för ett nytt ändamål. Departementschefen hänvisade till att frågan om preskription vid olovligt ianspråktagande har prövats av Regeringsrätten (RÅ 1980 2:51), där domstolen konstaterade att byggnadsnämnden med hänsyn till bestämmelsen om preskription inte kunde ingripa för att åstadkomma rättelse i mål där lokaler, som enligt gällande bygglov var avsedda för garage, samlingslokal, klubbрум m.m., under mer än tio år använts för bilförsäljning (se prop. 1985/86:1 s. 787 f). Detta synsätt har därefter bekräftats i rättstillämpningen (jfr RÅ 1995 ref. 42).

En begränsning av principen att den tioåriga preskriptionstiden skulle beräknas med utgångspunkt i tidpunkten för det olovliga ianspråktagande infördes 1990 genom den bestämmelse som numera återfinns i 11 kap. 20 § tredje stycket PBL. Bestämmelsen, som innebär att den tioåriga preskriptionstiden inte gäller i de fall en bostadslägenhet olovligen har tagits i anspråk för ett väsentligen annat ändamål än bostadsändamål, infördes för att byggnadsnämnden utan hinder av preskription skulle kunna ingripa mot att bostadslägenheter används för annat ändamål, t.ex. smygkontorisering (prop. 1989/90:37 s. 27 f).

Sammantaget följer det därmed av praxis och uttalanden i förarbeten att preskriptionstiden för att olovligen ta i anspråk en byggnad för ett väsentligen annat ändamål som huvudregel ska räknas från när ianspråktagandet skedde. Det är enbart i de fall en bostadslägenhet olovligen har tagits i anspråk för ett väsentligen annat ändamål än bostadsändamål som byggnadsnämnden utan hinder av preskriptionsbestämmelsen kan ingripa med föreläggande om rättelse så länge en olovlig användning pågår.

I detta fall har en byggnad som använts för industriändamål tagits i anspråk för bostadsändamål. Tidpunkten för när preskriptionstiden börjar löpa ska därmed räknas från när ianspråktagandet skedde.

Är det olovliga ianspråktagandet preskriberat?

AJ har mot nämndens rättelseföreläggande invänt att de lägenheter som avses med föreläggandet har hyrts ut i ca 30 år, varför den olovliga åtgärden är

preskriberad. Nämnden har å sin sida anfört att oavsett om det pågick boende i industrilokalerna som var preskriberat vid det tidigare tillsynsärendet år 2013, var detta boende avslutat den 20 maj 2013 och att det boende som pågår i industrilokalen i dag har tillkommit därefter.

Det finns visst stöd i utredningen för AJ uppgift att det vid tillsynsbesöket i maj 2013 fanns andra bostadslägenheter än dem som 2013 års tillsynsärende avsåg och att dessa lägenheter inte omfattades av inspektionen vid tillsynsbesöket. Nämnden har inte presenterat några ritningar eller andra handlingar med uppgift om vilka lägenheter som 2013 års tillsynsärende avsåg och inte heller vilka lägenheter som det nu överklagade rättelseföreläggandet avser.

Mot denna bakgrund går det inte att bortse från AJ uppgift att de lägenheter som omfattas av rättelseföreläggandet har använts för bostadsändamål sedan ca 30 år och att de inte omfattades av 2013 års tillsynsärende. Eftersom det, med den utgångspunkten, har förflutit mer än tio år från överträdelsen, dvs. när byggnaden olovligen togs i anspråk för bostadsändamål, får byggnadsnämnden inte besluta om ett rättelseföreläggande enligt 11 kap. 20 § PBL. Mark- och miljödomstolens dom ska därmed ändras på så sätt att nämndens föreläggande upphävs i sin helhet. Om det finns förutsättningar att ingripa mot den olovliga användningen enligt andra bestämmelser kan inte prövas i detta mål.

Rättegångskostnader

Någon rätt att få ersättning för rättegångskostnader i denna typ av mål finns inte. AJ yrkande om rättegångskostnader ska därmed avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Karin Wistrand, Malin Wik, referent, och Christina Ericson samt tekniska rådet Mats Kager.
Föredragande har varit Ulrika Agerskans.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2018-03-16
meddelad i
Vänernsborg

Mål nr P 4261-17

Klagande AJ

Ombud: Advokat BF

Motpart

Samhällsbyggnadsnämnden i Borås Stad
Kungsgatan 55
501 80 Borås

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut 2017-10-23 i ärende nr 403-18847-2017, se bilaga 1

SAKEN

Föreläggande avseende olovlig åtgärd på fastigheten XXX i Borås kommun

---

DOMSLUT

Med ändring av länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut upphäver mark- och miljödomstolen Samhällsbyggnadsnämnden i Borås Stads beslut, § SBN 2017-000100 såvitt avser

- Föreläggandets första stycke punkt 2 avseende borttagande av inredning för bostadsändamål med tillhörande åtgärds punkter i sin helhet.
- Föreläggandets andra stycke, texten ”och ovanstående inredning är borttagen”.
- Föreläggandets fjärde stycke i sin helhet avseende förbud vid vite om 100 000 kr att utföra den olovliga åtgärden på nytt.
- Föreläggandets femte stycke, texten ”och ovan nämnda inredning”.

Dok.Id 385679

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se www.vanersborgstingsratt.domstol.se	0521-27 02 80	måndag – fredag 08:00–16:00

Mark- och miljödomstolen ändrar föreläggandets tredje stycke på så vis att det löpande vitesbeloppets storlek bestäms till femtiotusen kronor (50 000 kr).

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet i övrigt.

BAKGRUND

Samhällsbyggnadsnämnden i Borås kommun beslutade den 20 april 2017 att förelägga ägaren till fastigheten XXX, AJ, att inom tre månader från det att beslutet vunnit laga kraft, vidta rättelse enligt följande.

- Allt boende i fastigheten ska upphöra.
- Samtlig inredning för bostadsändamål i fastigheten, med undantag för inredning i den så kallade vaktmästeribostaden samt sanitetsinredning, ska tas bort:
  - Sanitetsinredning i form av toalettstol, handfat, dusch och badrumsskåp.
  - Köksinredning i form av spis, fläkt, diskbänk, kyl och frys.
  - Möbler i form av säng, soffor och fåtöljer.

Rättelsen är utförd när det inte finns någon boende kvar i fastigheten och ovanstående inredning är borttagen.

Nämnden förpliktigar fastighetsägaren att utge löpande vite på hundra-tusen kronor (100 000 kr) för varje påbörjad kalendermånad från det datum rättelse ska vara utförd till dess rättelse är utförd.

Med stöd av 11 kap. 32 a § PBL förbjuder nämnden fastighetsägaren till XXX vid vite om 100 000 kr att utföra den olovliga åtgärden på nytt.

För att rättelse ska kunna godkännas ska Samhällsbyggnadsnämnden få möjlighet att visuellt kontrollera de utrymmen som avses. När samhällsbyggnadsnämnden har konstaterat att dessa utrymmen är tömda på boende och ovan nämnda inredning kan rättelse godkännas.

AJ överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen i Västra Götalands län, som den 23 oktober 2017 avslog överklagandet.

AJ har nu fullföljt sitt överklagande till mark- och miljödomstolen i Vänersborg.

YRKANDEN M.M.

AJ har yrkat att mark- och miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, ska upphäva nämndens beslut om rättelseföreläggande avseende de byggnationer på fastigheten XXX som får anses preskriberade enligt

plan- och bygglagen och alternativt att mark- och miljödomstolen ska återförvisa målet till nämnden för förnyad handläggning. Han har härvid anfört bl.a. följande.

Länsstyrelsen har inte beaktat att det på fastigheten, utöver den s.k. vaktmästeribostaden, finns ett antal lägenheter som dels tillkommit för mer än 10 år sedan, dels andra som var nybyggda 2013. De äldre lägenheterna kan enligt 10-års preskriptionen i PBL inte bli föremål för ett föreläggande om rättelse. Det framgår av en tjänsteanteckning från platsbesök den 13 mars 2013 att kommunen anser att dessa inte kan bli föremål för ingripande. Att vissa lägenheter är äldre än 10 år och därmed inte blivit föremål för ingripande från kommunen bekräftas även i e-postkorrespondens mellan en brandingenjör och en tjänsteman på Borås kommun den 23 mars 2015. Detta kan inte uppfattas på något annat sätt än att ett antal äldre lägenheter samt en vaktmästeribostad funnits på fastigheten under så lång tid att preskription inträder, varför kommunens beslut om rättelseföreläggande avseende dessa saknar stöd i lag, 11 kap. 20 § 2 st. PBL. Kommunens beslut om föreläggande att riva samtlig inredning för bostadsändamål är således inte förenlig med PBL:s krav på ingripande inom 10 års tid.

På grund av rättelseföreläggandets felaktiga utformning om samtliga lägenheter som föremål för beslutet föreligger hinder för vite. Beslutet är för omfattande och inte tillräckligt preciserat, vilket framgår av rättspraxis, RÅ 1989 ref. 48.

Nämnden har bestritt ändring och har härvid anfört bl.a. följande.

Samhällsbyggnadsförvaltningen uppmärksammades första gången den 23 januari 2013 på att olovlig verksamhet i form av boende bedrevs i industribyggnaden på XXX. Boende är, med hänsyn till bland annat säkerhet i händelse av brand och skydd med hänsyn till hygien, hälsa och miljö, inte lämpligt i lokalerna på XXX och lov ansågs därför inte kunna beviljas. Fastighetsägaren informerades i en skrivelse daterad den 29 januari 2013 om att nämnden skulle föreslå förelägga denne att utföra rättelse genom att riva bostäderna i byggnaden och återställa byggnaden till fabrikslokal. Efter en dialog med fastighetsägaren avvecklade denne på frivillig väg den olovliga verksamheten innan ärendet hunnit behand-

las vid nämndens sammanträde. Ansvarig byggnadsinspektör noterade 2013-05-15 att inspektören vid besök på plats kunde konstatera att alla boende var utflyttade. Byggnadsinspektören beslutade därför den 20 maj 2013 att avsluta ärendet om ingripande, då rättelsen var utförd genom att de boende hade flyttat ut och inredningen var borttagen.

Samhällsbyggnadsnämndens inställning i frågan om preskription är således att den 20 maj 2013 inte fanns någon bosatt i fastigheten. De bostäder som omfattas av föreläggandet den 20 april 2018 har således tillkommit tidigast den 21 maj 2013. De omfattas därför inte av reglerna om preskription. De uppgifter som fastighetsägaren stödjer sig på när denne hävdar att ett antal av bostäderna omfattas av preskription är en tjänsteanteckning gjord av en före detta anställd samt en e-postkorrespondens mellan en brandingenjör på SERF (Södra Älvsborgs Räddningstjänstförbund) och en annan före detta anställd på förvaltningen. Av denna tjänsteanteckning är det svårt att dra några egentliga slutsatser om boendet i de lokaler som fastighetsägaren menar omfattades av preskription vid denna tidpunkt. Tjänsteanteckningen är gjord efter visuell inspektion av stängda dörrar. Samhällsbyggnadsnämndens uppfattning är oavsett detta att om boende pågick i industrilokalerna som var preskriberat vid utredningen 2013 så var detta boende avslutat vid beslut om att rättelse var utförd den 20 maj 2013.

Avseende korrespondens mellan SERF och förvaltningens byggnadsinspektör så hänvisar SERF till samma utredning som också låg till grund för tjänsteanteckningen. Inte heller denna skrivelse antyder något annat än att beslutet om att avsluta ingripandet den 20 maj 2013 med motiveringen att de boende hade flyttat och inredningen var borttagen var korrekt. Samhällsbyggnadsnämnden anser avslutningsvis att även om preskriberade bostäder funnits i lokalerna påverkar detta inte giltigheten i det nu aktuella föreläggandet. Preskriberade åtgärder kan inte träffas av ett föreläggande och föreläggandet hade därför fått anses omfatta nytillkomna bostäder.

AJ har svarat bl.a. följande.

Kommunens påstående att de äldre lägenheterna tagits bort, senast den 20 maj 2013, för att tidigast den 21 maj 2013 ånyo uppförts, är felaktigt. Ingen inredning har någonsin tagits bort i de äldre lägenheterna varom nu är i fråga. Utifrån tjänsteanteckningen från platsbesöket den 14 mars 2013 framstår det märkligt att även inredningen i de äldre lägenheterna vid ett senare tillfälle skulle tagits bort, enär de äldre lägenheterna aldrig varit aktuella för ett ingripande från kommunen vid ärendet år 2013. Tjänsteanteckningen kan svårligen ges någon annan innebörd än att de äldre lägenheterna är preskriberade, vilket också är kommunens uppfattning vid platsbesöket i maj 2013. Att tjänsteanteckningen upprättats av en tidigare anställd saknar relevans.

Kommunen har inte inkommit med något underlag som på ett närmare sätt preciserar dess påstående att de äldre lägenheterna skulle ha rivits och byggts upp igen. Mot bakgrund av att de äldre lägenheterna redan vid besöket i april 2013 ansågs vara preskriberade av kommunens tjänsteman förefaller vad kommunen nu framhåller inte vara annat än en efterhandskonstruktion.

DOMSKÄL

Förelagda rättelseåtgärder och förbud gäller hela byggnaden på fastigheten XXX. Klaganden har förelagts att vid löpande vite om 100 000 kr, dels se till att boendet på fastigheten upphör (punkt 1), dels att, med undantag för sanitets-inredning i personalutrymmen och en vaktmästeribostad, ta bort all inredning för bostadsändamål (punkt 2). Klaganden har vidare meddelats ett förbud förenat med vite om 100 000 kr att vidta den olovliga åtgärden på nytt.

Förelagda rättelseåtgärder

I målet går åsikterna isär mellan parterna huruvida olovliga åtgärder i vissa rum i byggnaden har vidtagits för mer än tio år sedan och om åtgärderna i sådant fall ska anses preskriberade i enlighet med 11 kap. 20 § andra stycket plan- och bygglagen 2010:900, PBL. AJ har bl.a. uppgett att nämnden i samband med kommunikering vid ett tillsyns-ingripande 2013 meddelat att åtgärder hänförliga till bestämmelserna i PBL är preskriberade för ett visst antal lägenheter i byggnaden.

Nämnda tillsynsärende avskrevs då det efter ett platsbesök kunde konstateras att självrättelse vidtagits. AJ har vidare uppgett att då det tidigare kom-municerats från kommunen att åtgärder på ett visst antal lägenheter är preskriberade, har han också agerat i tron att så är fallet samt att aktuellt föreläggande där-med blir otydligt i avseendet vilka lägenheter som omfattas av detsamma.

Mark- och miljödomstolen bedömer att det i målet får anses ha gjorts sannolikt att det finns rum i byggnaden som inretts för bostadsändamål och där det förlöpt mer än 10 år sedan dessa åtgärder vidtogs. Detta medför i sin tur att nämnda åtgärder inte kan angripas med ett rättelseföreläggande. Nämnden har bl.a. angett att för det fall domstolen bedömer att det skulle röra sig om åtgärder som preskriberats, ska föreläggandet tolkas som att det riktas endast mot de icke-preskriberade åtgärderna. I målet är emellertid inte utrett vilka lägenheter/rum som ska anses omfattas av preskriptionen. Vidare gäller att det inte är domstolens uppgift att ”rätta” nämndens föreläggande. Istället är det nämnden som ansvarar för att föreläggandet är tillräckligt precist. När som här så inte är fallet ska föreläggandet upphävas i denna del, dvs. avseende att ta bort inredning.

Föreläggandets första stycke punkt 1 avser att ”allt boende i fastigheten ska upphöra”. Föreläggandet i denna del tar således sikte på det fortlöpande användandet. Även i denna del har klaganden haft invändningar om preskription. Det kan i målet konstateras att boende har pågått i fastigheten under en längre tid och att det vid tillsynsbesöket i september 2016 residerade ca 15 personer i byggnaden. Till skillnad från åtgärder som vidtagits bakåt i tiden och vars genomförande kan härledas till en viss tidpunkt, är ett pågående användande av en byggnad av en sådan natur att det svårligen går att fastställa en tidpunkt vid vilken en eventuell preskriptionstid börjar löpa. Det framgår bl.a. av propositionen till den äldre lagen (1976:666) om påföljder och ingripanden vid olovligt byggande m.m., där lagrådet anförde att preskriptionstiden i princip inte börjar löpa så länge överträdelsen kan anses pågå (prop. 1975/76:164 s. 263-264). Domstolen bedömer därför att boendet i sig inte kan anses vara preskriberat då det vid föreläggandets utfärdande fortfarande pågick. Preskription har således inte inträtt. Ändrad användning av en byggnad är en bygg-

lovspliktig åtgärd och domstolen bedömer att nämnden i denna del haft fog för sitt beslut om rättelseföreläggande. Här framgår också med tydlighet vad adressaten har att göra för att undgå vitesföljden. Överklagandet ska därför avslås i denna del.

Förbud att vidta den olovliga åtgärden igen

Klaganden har i beslutets fjärde stycke meddelats ett förbud mot att vid vite om 100 000 kr utföra den olovliga åtgärden på nytt. På det sätt som förbudet är formulerat, i singular, klargörs inte med tillräcklig tydlighet vilken olovlig åtgärd det är som avses och vad adressaten har att avstå från att göra för att undvika vitespåföljden. Mot bakgrund av denna otydlighet ska aktuell del av beslutet upphävas i dess helhet.

Det löpande vitets storlek

Av 3 § lag (1985:206) om viten framgår att när vite föreläggs, skall vitet fastställas till ett belopp som med hänsyn till vad som är känt om adressatens ekonomiska förhållanden och till omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa det föreläggande som är förenat med vitet. Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna får vite föreläggas som löpande vite enligt 4 § lag om viten.

Med anledning av utgången i målet bedömer domstolen att det finns skäl att sätta ned det löpande vitesbeloppet samt att detta kan låta sig göras utan att det uppkommer risk att adressaten inte efterföljer den del av föreläggandet som kvarstår. En ytterligare anledning att sätta ned vitesbeloppet är att klaganden i ett tidigare tillsynsärende visat samarbetsvillighet vid kontakt med kommunen och att han vid det tillfället vidtagit självrättelse (jfr prop. 1984/85:96 sid 49). Beloppet för det löpande vitet ska därför nedsättas till 50 000 kronor för varje påbörjad kalendermånad överträdelse av boendeförbud sker efter det datum rättelse ska ha skett.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 6 april 2018

Göran Stenman

Rolf Dalbert

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Göran Stenman, ordförande, och tekniska rådet Rolf Dalbert. Föredragande har varit beredningsjuristen Carolina Bergholtz.